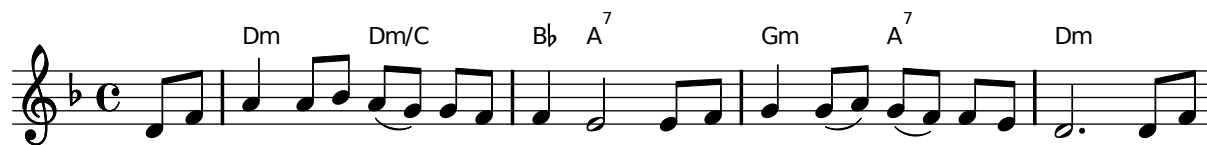

Seutu rakkaiden muistojen

Sievin kunnan kotiseutulaulu

Anne Keränen

1. Mi-nä Sie-vis-sä pol - ku-ni kul-jen, tunnen kai - ken sy - dämes-säin. Jo-ki-

laak - son kau - niit seu - dut nä-en la - dot ja la - keu - den. Siel-lä

vie-noimmat tuu - let soit-taa puut met - si-en sä - es-tä - en. Ko - ti-

seu - tu-ni kai - ken voittaa. Si-nä Sie-vi, seutu rak-kaiden muis-to - jen.

2. Ovat taattoni tehneet työtä,
kotiseutuni raivanneet,
Sievin kehityksen myötä,
päämääränsä saavuttaneet.
Näin he nukkuvat onnen unta
Pekanrinteessä levähtäen,
kirkonkellot vain hiljaa soittaa.
Sinä, Sievi, seutu rakkaiden muistojen.

4. Pikkuradan varret vielä
monen muistot herättävät.
Miehuusvuosien kovaa työtä
miehet metsässä kestivät.
On Sievissä kirkkoa kaksi,
kylät Kukko ja Kiiskilä,
Saukko, Sikala ja Karjulanmäki.
Sinä Sievi, seutu rakkaiden muistojen.

3. Ovat Vääräjoen rannat meillä
uimapaikkoina palvelleet.
Siellä lasten onnenhuudot
rantaheinikkoon kätkenneet.
Usein haaveena lapsen mieleen
leirialue kuvastuu,
siellä kauneimmat hiekkarannat.
Sinä, Sievi, seutu rakkaiden muistojen.

5. Minä Sievissä kulkea tahdon,
nähdä kaiken kehittyvän,
kuulla kotoisen linnunlaulun,
käen koivussa kukkuvan.
Kotiseudusta kauniista kiitän
minä isääni ylhäistä,
kiitoslauluuni tunteen liitän.
Sinä Sievi, seutu rakkaiden muistojen.